

קדמה

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

הדבר היחיד שחסר עדיין הוא - עצם
התנועה דהיינו מן הגלות אל הגאולה,
שצריכה להיות תוכן ומיד בדרך עין...
ראה עמוד 9

מאמר בפרסום ראשון

ערב שבת קודש פ' האזינו, שבת שובה
ה' תהא שנת אראנו סגולות

של

ידי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

בהסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

פרח דבר

לקראת ו' תשרי, יום היאצצייט של הרבנית הצדקנית מרת חנה תנצ"ה (אמו של – יבלח"ט – ר"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א), נסתלקה שבת תשובה בעת עלות המנוחה שנת תשכ"ה –

הנוג מוציאים לאור – **פרסום ראשון** – את המאמר ד"ה אני ישנה ולבי ער גו' שאמר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בהתנועות דש"ק פ' תבוא, כ"ה אלול ה'תשכ"ד, והוא כנראה, מיוסד על מאמר ד"ה זה מאדמו"ר הזקן (נדפס בספר בונה ירושלים (סי קכ). ולאח"ז במאמרי אדה"ז כתובים ח"ב על קנו ואילך)*.

בימים שלאחר אמירתו יצא לאור ע"פ הוראת כ"ק אד"ש מה"מ "קונטרס אני ישנה תשכ"ד" ובזמנו זה דאדמו"ר הזקן, ור"ק אד"ש מה"מ הוואיל להוסיף לו איזו הערות ומ"מ בשולי הגליון (כמה מהם נדפסו לקמן (וציין בתחילתם "הערת כ"ק אד"ש"*)).

המאמר נערך ע"י מערכת "יחי המלך" – ע"פ רשימה פרטית, בלתי מוגה.

ההתנועות כולה תפורסם בעז"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תשכ"ד.

ובזאת אנו כופלים בקמתנו בפני כל מי שיש בידו הנחה או קטע משיחות או מאמרי כ"ק אד"ש מה"מ שעדיין לא נדפסו – למוסרם לידנו על-מנת לזכות בהם את הרבים, וזכות הרבים תעמוד לו ולבני-ביתו מעתה ועד עולם.

מערכת "יחי המלך"

וא"ז תשרי, שנת ה'תשס"א,
חמישים שנה לנשיאת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ברוקלין, נ. י.

(* בה"פפת דבר" למאמר זה דאדה"ז נכתב: "בעת ההתנועות דש"ק פ' תבוא שנה זו הוואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לאמר מאמר זה (באיה שנייים והסיפות)."

יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

כל האמור לעיל שייד לכאיהא, ובפרט ליהודים הנמצאים במצוק ובשבי (תרגום הפשי).

עבור נחלת הר חביד נכנסו הולד והר מיכאלשילי (רב העדה הגרונינית), ואמר כ"ק אד"ש: להמשיך את כל ההמשכות, בשביל כל אנשי גרוזיא, מרוקו ובוכרא וכו' ביחד עם נחלת הר חביד. כ"ק אד"ש שאל את הרב מיכאלשילי אם הוא גר בנה"ח וכשנגה בחיוב חוסר כ"ק אד"ש: איז הוא להרבנות של נחלת הר חביד ביחד עם כל אנשי גרוזיא ובוכרא. עבור צרפת נכנסו בי"ד דא"ש, זוכים בגורל ונציגי המוסדות, ואמר כ"ק אד"ש: הנכם הזוכים בגורל, שתמשיכו את כל ההמשכות עבור כל צרפת וכל העינים שבה, ועבור כל המשתתפים בגורל, ובכל עיני הבי"ד (תרגום הפשי).

לר' חיים שלום ש"י דייטש מירושלים ת"ז אמר כ"ק אד"ש: להמשיך כל ההמשכות עם כל עיני שמחה, כמדובר לעיל, ביחד עם שלמות הארץ יחד עם שלמות התורה ויחד עם שלמות העם (תרגום הפשי).

הגיל נכנס עם בנו ושאל כ"ק אד"ש: הוא ג"כ עסקן ציבורי והמשיך: ברא כרעא דאבוק, והורה לו כ"ק אד"ש לקחת הדס ואח"כ בוד אותו שיהי חסיד יריש ולמדו, והוסיף שיתמש עם ההדס לבשמים.

אח"כ נכנסו ועד כפ"ח (תושב כפ"ח) ומסר לכ"ק אד"ש את האתרוג מפי"ח וברכס כ"ק אד"ש (נוסח הברכה נדפס בלקריש חייט ע' 570).

בשעה 12:30 קיבל הר' שד"ג פרידמן עם אשתו ושני בניו מכ"ק אד"ש הדס לכ"א וכ"ק אד"ש ברכס. אח"כ נתן כ"ק אד"ש לאשתו 100 דולר לחלק לנשים במילאגו, ואמרה שאין כי"כ הרבה נשים שם, וכ"ק אד"ש אמר לה שבשנה הבאה יתן לה 200 דולר עבור 200 נשים.

בשעה 5:30 יצא כ"ק אד"ש לסוכה עם לולב והדסים ושקית גדולה של הדסים וערבות כדי לאגוד את הדי' מינים. קודם שנכנס לסוכה חלק כ"ק אד"ש צדקה. הר' יעקב כץ משיקאגו עמד על יד דלת המזכירות ושאל אותו כ"ק אד"ש האם יש לו א גוסן גרוס פון "אהלי", וענה לכ"ק אד"ש שכן.

כ"ק אד"ש שהה בסוכה עד 6:10 ואח"כ נסע לביתו עם לולב ואתרוג עבור הרבנית, ובשעה 6:25 חזר כ"ק אד"ש מביתו.

היום אירע לאי תאונה רייל (מכוניתו פגעה בעמוד עץ), ואמר ר' . . . לכ"ק אד"ש שאי פגע עם מכוניתו בעמוד (יפאל"ג), ושאל כי"ק אד"ש (בחייד) (תרגום הפשי): הרי אתמול לא חיתה התנועות ורכיב הוא הגיע ליד עמוד... אח"כ כתב אביו של הנ"ל לכ"ק אד"ש ונגה כ"ק אד"ש: "האם היו שם ספרים אזכיר עה"צ".

נוסח המברק ששלח כ"ק אד"ש לאח"ש ש"י בכל מרחבי תבל לקראת חג הסוכות, זמן שמחתנו: "שבתא טבא יום שמחתכם וזמן שמחתנו וישמח ישראל בעושי וישמח השם במעשיו. גוט שבת ויום טוב!".

"ממש בימים אלה עשו עוד ענין מבהיל: מסרו עוד שטח לצד שכנגד מבלי לקבל כלום תמורת זה. . . שידעו שזה לא "יתבן וקשי", ולא השטחים עצמם – אלא זו הקדמה והכנה תכל השטחים עד לגבולות אלו ואלו, **כולל יוניטלים עיר הקודש**".

ועוד אמר כ"ק אד"ש: "ילאחר מכן ישנם כאלו שמפני סיבות משונות לא רוצים לשמוע שמדובר על פיסת נייר ושטחים, והולכים ונוקטים בחוצות שזה שלום אמיתי, שלום בשביל חילדים עד לנכדים ונניגים, ובמילא איד יכולים להתחשב עם השטחים וכו'. רואים שהחזיון הוא בדיוק הפוך: בכל צעד וצעד סכנת חיפד חשלים גודלת, עד שכבר אמרו בפירוש שאף-על-פי שהתמנו, הם יתחרטו על החתימה . . . – כבר אכלו את "הדגים הסרוחים", כבר ספנו את ה"מלקות", עד כדי כך שעכשיו כבר אומרים שאף-על-פי שהם חתמו – הם יתחרטו!" וסיים כ"ק אד"ש: ויה"ר שיודו שה"י זה מקח טעות מלכתחילה, וכבר אכלו מספק את ה"דגים סרוחים" וספגו מספקי "מלקות", וכבר הגיע הזמן שיקיימו את רצון ה' – "ידבר ה' זו הלכה", ובקרוג יקויים הפירוש השני ב"דבר ה'" – זה הקץ, הגאולה האמיתית והשלילה ע"י משיח צדקני, ש"יבטעונו ובקנינו בבנינו ובבנותינו", עם כל אלו שטעו עד עכשיו (ספגו סיבות שונות ומשונות), שיפסיקו להתבטיי, ויראו (עכ"פ למעשה) לתקן כל מה שאפשר לתקן וייפה שעה אחת קודם".

אח"כ אמר כ"ק אד"ש מאמר ד"ה בסוכות תשבו גי' (נדפס בסה"מ מלקט ח"א עי' שניה), בסיום ההתוועדות חילק כ"ק אד"ש דולרים לתתם לצדקה קודם חג הסוכות. הרי שדיב' ה. הביט דולרים ואמר לכ"ק אד"ש לחיים, ותן לו כ"ק אד"ש כמה חתיכות של מאונות ואת בקבוק היין, איחל לו בהצלחה ואמר לו שיחלק את היין לקונים שלו בחנות. אח"כ צוח כ"ק אד"ש לנגן מלכתחילה אריבער, לאחמ"כ החל כ"ק אד"ש לנגן "נעט נעט נקמאזא", הזכיר עי"ד ברכה אחרונה והחל שוב לנגן נגון תנ"ל.

ק"פ, ו"ג, ט"ז: קודם תפילת מנחה, לפני שנכנס כ"ק אד"ש למעלית שאל את הצלם ר' לייזע (ע"ה) פריידין היכן הכלים (המצלמות), הנ"ל ענה שצריכים לנח מיטן, ואמר לו כ"ק אד"ש: הרי מחר ערב יחייט...

אחרי תפלת מנחה רמזו כ"ק אד"ש לר' זושא (ע"ה) וילעובסבקי לנגן.

ק"פ, ו"ג, ט"ז - א"מ, ת. טסמנ: היום בבוקר נכנסו לנגן-עוד ההתחנן קבוצות ממקומות שונים ברחבי תבל כדי לקבל די' מיניגים מכ"ק אד"ש בחדר הקי'. כ"ק אד"ש עמד בפתח חדרו הקי' וברך את כל אחד שבחר לעצמו די' מיניגים: "אזר זאָלט ממשיך זיין אלע המשיכות, זאָל זיין אַ פרייליכע יאָר, ופן שמחתני, שמחה כפולה, ישמח ישראל בעשיו און ישמח ה' במעשיו".

לר' מענדל (ע"ה) פוטערפאס (עבור יהודי רוסיא ועבור תו"ת באדיקא) אמר כ"ק אד"ש:

בלתי מוגה

בס"ד. שי"פ תבוא, כ"ד אלול ה'תשפ"ד

א) **אני** ישנה¹ ולבי ער, קול דודי דונק פתחי לי אותי רעייתי יונתי תמתי שראשי נמלא סגל², ומבאר כ"ק ארמו"ר הזקן בהמאמר ד"ה זה [שיצא מהשפי'] דאחא בתיקונים³ אני ישנה (תינו) בגלוחא, ומבאר דא"ר קאז על שכינה, ולבי ער דא קב"ה דבי' לא שייך ענין ישנה כמ"ש⁴ תנה לא ניום ולא יישן שומר ישראל, ורק בבחי' שכינה השוכן בתוכם ומחי' אותם כולם כמ"ש דאחא מחי' את כולם⁵, שייך ענין השנה כביכול.

ב) **ומלשיוך** שם, דהענין בזה הוא, דנהג יש ב' בחי', ממכ"ע וסוכ"ע, ממלא הוא ממלא ומחי' את כולם, את כל העולמות בשמים במעל ועל הארץ מחתת רי' סטריק, וזהו נקי שכינה, ובחי' סוכ"ע נקי' קב"ה שהוא למעלה מכל העולמות, ואין שום מחשבה יכולה להשיג ולקבל חיות מזה הבחי', דלית מחשבה תפיסא כך כלל. ולכן נקי' קודשא דהיינו קדוש ומופלא שזה למעלה מהשכל.

ומלשיוך, שכבחי' ממכ"ע אפשר שלא יהגיש האדם מחמת שהוא משוקע בעניני הפרנסה, ואז אינו מרגיש החיות דאחא מחי' את כולם, אבל בחי' סוכ"ע אי-אפשר שלא יהגשנה, ואם אומר שאינו מרגיש, הרי (כלשון ארד"י שם) ודאי משקר, וייל' הסעם ע"ז, כי בחי' סוכ"ע נמצא בכל מקום.

ויל' לומר, שהפירוש בכתוב אני ישנה ולבי ער, דלא זו בלבד שלבי ער דא קב"ה, שהוא ער מצד בחי' סוכ"ע (קדוש ומופלאש), אלא שלבי ער גם בבחי' אני ישנה, שגם בבחי' שכינה וממכ"ע יהי' ער ובחגגשה⁶.

ויל' לומר דזהו גם מה שממשוך בהמאמר, שהעצה לדבק לקב"ה היא ע"י שמחה, שאין השכינה שורה בו' אלא מתוך שמחה⁷, כי ענין השמחה שייך גם במי שאינו יכול לעבור ה' בהמשכה וליבור, כי אם במעשה. וכדמבאר בהמאמר הכתוב **ישמח ישראל בעשויו⁸**, דאף שאינו שייך לחשוב ולדבר, ישמח ישראל בעשיות גשמיות שלו (וכדלוקמן).

⁽¹⁾ הערת זיקא ארמו"ר שליט"א: תבוא ברא"ה בבמה אופנים, ראוי: לקרית שה"ש ער"פ. דרך חיים י"ה לחבין סדר התפלה ספיה. פ"ו. הציצ על שה"ש. דודי שלח תרי"ה. אני ישנה תרי"ז. ודע.

⁽²⁾ שיר השירים ת, ב.

⁽³⁾ הערת זיקא ארמו"ר שליט"א: ראה שם סוף הקדמה אחרת. תטס (קה, א), וראה חג"ז צה, א.

⁽⁴⁾ חולים קבא, ד.

⁽⁵⁾ בחי' ט, ו.

⁽⁶⁾ בבואה הרהוה, דמצד סוכ"ע אי-אפשר שיודגש זה בראדם כי אם לפעמים (ראה "היום יום" כ' תמוז), וכבר שודגש בכל עשי' ולשי' (שמח ישראל בעשויו, בעשיות"ז) הוא ע"י עבודה פנימית (עיי' שם, ועצ"ע).

⁽⁷⁾ הערת זיקא ארמו"ר שליט"א: שבת ל, ב. פסחים קרי, א. כשד"הם "דבר שמחה".

⁽⁸⁾ תהלים קמט, ב.

דבר מלכות

ג. וּמִלְשִׁיךְ בהמאמר, שאם אמר הרי אני רחוק מאוד מזה ואיך יהי' לי דביקות בזה, העצה לזה אחותי והוא לשון אחוזי אלכסנדר⁸ שהוא לשון התבדקות, כי הנה ישראל נק' בנים ועבדים, ומדרגת אחות יותר למעלה עד"ה כמו אח עם אחות אע"פ שהם רחוקים זה מזה והאבה אינה נפסקת בניניהם. וכך הוא הנמשל, אע"פ שהוא רחוק מהש"י, אעפ"כ האבה אינה נפסקת (עכ"ל⁹).

וְלִהְעִיר שבה ישנו חידוש גדול (א' געוואלדיקן ווארשט), דהתי' זו שהקב"ה נק' אח לפני, הוא למעלה מבתי' אב ואדון (ובבני" – בנים ועבדים), דברדגות דאק ואדון, הנה בכרי שיבוא בהנהגה הו' דקאק כשיש לו שייכות לדגא זו, אבל בדגא דאח ואחות, הנה גם כשנמצא בתכלית השפלות (ברחוקן מקום, רחוקים זה מזה), והאבה אינה נפסקת, דגם אז ישנו תוקף האהבה.

ד) וּמִלְשִׁיךְ בהמאמר, שאם אמר איך יהי' לי שמחה ואני דבוק ברע, לזה העצה רעייית' הוא לשון רועה ומפונם, כמאמר⁹ ישראל מפרנסין וכי', דהיינו שלא יהי' השמחה מעצמו רק מחמת שהש"י רוצה שיהי' לו דירה בתחתונים אף שמלא כל הארץ כבודו¹⁰ אעפ"כ מבשרי אחוז אלה, כמו שהנשמה עיקר שרייתה במוח ומשם מתפשטת לכל האברים כך הקב"ה מלא כל הארץ כבודו, וקודם שחורב בהמ"ק יהי' עיקר מקום השמחה השכינה בקדש הקדשים ועשייו איך הקב"ה בעולמו אלא ד"א של הלכה הליכות עולם לו כו"ל¹¹, וזהו לכבודי בראתי יצאתיו אף עשיתי¹², לכבוד הוא לשון קארי למאני¹³ מוכבדותא¹⁴ דהיינו לכושין דמללא, בראתי הוא בריאת דהיינו מחשבה לחשוב מחשבות טובות וזהו לכוש הכריאה, יצאתיו הוא יצירת דהיינו דבור לדבר ד"ת וזה לכוש הצירה, אף עשיתי שזהו אף שעושה עשיות מצות גשמות צדקה ציצית ותפילין אף בזה הוא עושה לכוש, וזהו ישמח ישראל בעשיו אף שאינו יכול לחשוב ולדבר, ישמח ישראל בעשיו בעשיות שלו כו' (עכ"ל¹⁵).

ה) אֵלָא, ששני ענינים אלה (אחותי ורעייית') באים עי"י ידיעת השם, שע"י הידיעה וההשגה בבתי' אחותי נעשה דבוק בקוב"ה, ועי"י הידיעה בבתי' רעייית' הוא בשמחה, ולכן מהשיך בהמאמר, ואם יאמר שאין לו דעת לזה, העצה יונתי כמאמר במדרש¹⁴ כנ"י נמשלה ליונה מה יונה אינה נוקקת אלא לוב זוגה כך ישראל לכו' והיונה אין לה דעת כלל ואעפ"כ אינה נוקקת אלא לכן זוגה מחמת שטבעה כך, כך כנ"י אפי"י מי שאין לו דעת כלל אעפ"כ טבעם של כנ"י

⁹ חו"ג ז. ב. שחש"ר א. ע"פ ולסותי. יל"ש פקודי רמז תיח.

¹⁰ ישע"י ג. ז. ג.

¹¹ תבוקין ג. ז.

¹² ישע"י חג. ז.

¹³ שבת קיג. א.

¹⁴ הערת כ"ק אדמו"ר שליט"א: ראה שחש"ר ד. א.

יומן תשי"ב - פרסום ראשון

חסידים דמסי' עדיות שהתחיל בואיו תשרי, ובסינומה אמר שכל יהודי צריך להעמיד את עצמו במעמד ומצב של גאולה וזוהו יפעל גם על חגו.

אח"כ צוה כ"ק אד"ש לנגן ואמר מאמר דיה שובה ישראל וקישרו עם המאמר דרי"ת.

שיחה ג. ו-ד' – ביאור בפרשיי. כמח"כ דיבר כ"ק אד"ש על השייכות דפי האזינו לעשיית והרהורא מהקביעות דשבת שובה בשמיני בתשרי.

בסיום ההתעודות צוה כ"ק אד"ש לנגן "הוא אלקיני", אח"כ החל כ"ק אד"ש לנגן יעניע ניגון ניקאווא"י. אחר תפלת מנחה החל כ"ק אד"ש לנגן "הוא אלקיני".

יָסֵף אֵל, חֲסִיד מֵסֵף יֵסֵף פִּמְשִׁיטֵן: כרבע שעה לאחר תפלת שחרית החל כ"ק אד"ש לחלק לקח לאורחים ולתושבי המקום. קהל קטן בלבד ניגש, כיון שרבים נמנעו מלגשת. כשהסתיים התור שאל כ"ק אד"ש את הרלינג: "וואו איז דער עולם?" אח"כ (בשעה 12:00) חילק שוב כרבע שעה, ובשעה 1:30 חילק שוב כמה דקות. במשך החלוקה אצל כ"ק אד"ש לכל אחד "שנה טובה ומתוקה". לד"ר זליגסון נתן כ"ק אד"ש עוד חתימה ואמר לו שזה עבור המבקרים אצל.

כשש דקות לפני השקיעה נכנס כ"ק אד"ש לזאל כבוד את התי שיי ואמר "כח תברכו וי גברכ גוי" והפסיק כ"ק אד"ש מעט בבכי, ואח"כ המשיך את הברכה. עניניו הקי' היו עצומות והי' ניתן לראות את פני קדשו (נוסח הברכה נדפס בלקי"ש חייט עי' 556-7).

בלילה נשאר כ"ק אד"ש בחדרו הקי'.

יָסֵף פִּמְשִׁיטֵן: בעת התפילות החזיק כ"ק אד"ש אצלו גם את התהלים (יהל אור).

בתפלת מנחה בעת החפסרה אמר כ"ק אד"ש כמה פסוקים בקול בכי.

בתפילת נעילה כשינגן השיי"י "הוא אלקינינו" והקהל שר יחד עמו הורה כ"ק אד"ש לנגן שוב את הבבא האחרונה. באמצע חזרת השיי"י הורה כ"ק אד"ש לרלינג על השעון (לשערין מוקדם) והוא הורה לחון להאריך.

בעת ניגון ה"מאדש"י"י עלה כ"ק אד"ש על כסאו הקי' ובמשך כשבע דקות הורה בידיו הקי' לקהל להגביר השירה. קודם עלינו לבש כ"ק אד"ש את הכובע.

אחר הבדלה אמר ג' פעמים "גוט יויש"י"י והחל לנגן "ישמחת".

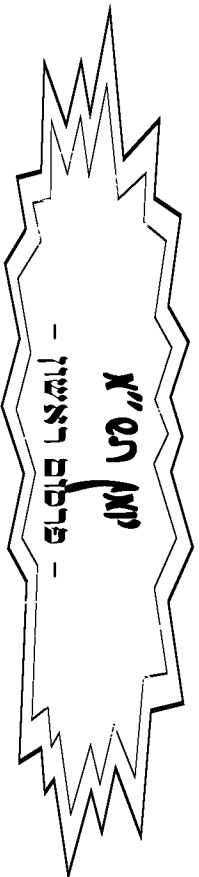
יָסֵף אֵל, חֲסִיד אחר תפלת מנחה החל כ"ק אד"ש לנגן "ישמחת".

יָסֵף אֵל, חֲסִיד היום בלילה (אור לייג תשרי – יום ההילולא דכ"ק אדמו"ר המהרי"ש) התועד כ"ק אד"ש, ובעת ההתעודות סיפר על הנהגתו של כ"ק אדמו"ר המהרי"ש.

אח"כ דיבר כ"ק אד"ש בארוכה על המצב בארץ הקודש ואמר (בתרגום חפשי ללח"ק):

הש"מ - פרסם ראשון

דבר מעלה

אנו שמחים להגיש בזה לקהל קוראיו ש"י חלק שני מתוך יומן תש"מ
מיום ב' ה' תשרי – עד ערב חג הסוכות

היומון החל להתפרסם בגליון הקודם ובצ"ה ימשך להופיע כאן כמדי שבוע עריכת היומון נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" – 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים. מטבע הדברים יתכן שנפלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים על כך מראש ו"שגאות מן יבלי"

[הימן כולל פורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]

וְסָפָה בְּיָמֶיהָ כִּי־אָדָם מְקַדֵּשׁ הָיְתָה רַחֵם ה' עָלַי אֲבִי שְׂקִית תַּפְלִיל וְהִסִּיר כִּי־אָדָם אֶת־הַחֹמֶשׁ מֵעַל הַתַּפְלִיל.

בסיום תפלת מנחה הורה כ"ק אד"ש ביד הקי' לאות של שמחה והחל לנגן "יהוה אלקינו".

יוסף, ר' נתן ור"ם - יוקל (י"ט) - המצגות תרג"א פ"א, מא"א - פ"ק אה"ש: בעת ההתנועדות הדיגיש כ"ק אד"ש בסיום כמה שורות שהנאלה תה"י בפשוטו... ערך סיום על מסי' עדיית. דובר בארוכה על המצג באה"י כו'. לקראת סיום ההתנועדות צוה כ"ק אד"ש לגנו יגנון השנה, יגנון ד' בבית לאדה"י (בבא הדי פ"א) ויגיע ויורצי חלפא"י. לאחמ"כ ערך כ"ק אד"ש מבעית עבר "קור תרה" כנהוג. בסיום ההתנועדות צוה לגנו הולשעה את עמך, וביום שמשחתכם. אח"כ חל כ"ק אד"ש לגנו "יגעט נעט נקאאווא", הזכיר ע"ד אפירת ברכה אחרונה וטורם צאטו חל כ"ק אד"ש לגנו שוב יגנון תניל.

המשיך – שיהיה ב' – עיני שבת שובה. שיהיה א' – יחד ב"ק אד"ש להתוודעות. שיהיה א' – עיני שבת שובה. שיהיה ב' – המשיך

שירי דבורק בהש"י. ועוד צצה תמתי אף שהוא בתכלית השפלות אעפ"כ הוא דבורק בו ר'ז, כי כנ"י הם אביו דמלכא ונקי תמתי שמתאמות עמו, והנה ידעו אם יכאול לאדם אבנע"5 א' מרגיש הראש והלב כמו אבנעש הוה, כך תגישל אף שהוא בתכלית השפלות אעפ"כ הוא נקישר בשרשו ומגיש ג"כ השרש ובדוא ירחם עליו וירפא אותו (עכ"ל:ה"ק).

וְלִהְיוֹת לְשׁוֹנֵי דְלִשׁוֹנוֹ שֶׁל אֲדָרָה'ז כְּאֵן הוּא וּבִרְדֵּי יָחֵם עֲלֵי, דְכֹאֲשֶׁר יִשְׁנָה הַהִתְבַּחֲשׁוֹת בְּכָל הַזֶּה (בְּבִח' תַּמְחַד'), הֵנּוּ עֵצִיז שֶׁל רְדֵּי שְׁבוּא לִלֵּי דְבִקּוּת בְּשִׁרְשׁוֹ וּמִקְרִי, וְהוּא ע"ד לְשׁוֹנוֹ לַעֲיִל בְּתַחֲלִיל הַמַּאֲמָל, דֹּאֲף שְׂאוּמֵר שְׂאוּמֵי שִׁדּוּ הֵנּוּ בִּרְדֵּי שִׁקָּר.

וְהַטַּעַם ע"ז הוא כהמשך הכתוב¹⁶ (קול דודי, דופק גוי') 'שראשי נמלי סל', 'שחש מרגיש כל האברים, ומצד זה בודאי ירפא אותו (כמונה שם במאמר)¹⁷'.

ו) **והמשכת** ענין זה הוא ע"י סל', שהור"ע חתומה, וידידיו הביארי¹⁸ ע"פ זה, דמה שאמר ראשי גמלי' סל קצורוני רסיס לילה, כי הסל' (שיורד בלילה) נעשה רסיסים לילד דרך בתי' שערות כו', שהור"ע סל' חורה (במאור¹⁹ ל"ל כל העוסק בחורה סל' חורה מחיה) שהוא מבחי' סוכ"ע אלא שנמשגשם באמיתות בדיון על הספר כו', שתחורה היא מוצא פי הוי' אלא שירדה ונתלבשה כו'²⁰.

וּמִכָּכָל הַגִּיל מִזֶּכֶן הִכְרָח עֵינֵי הַשְׁמָטָה, הֵיפֹךְ הַעֲבֹבָת, וּשְׁלֹא יִהְיֶה זֶה בְּרֵאשִׁית כּוֹן יִחֲסֵי לְחֻמּוֹ, כְּשֶׁלִּילָה מִלְחָמָה, וְעַיִן שְׁמַעְיָא גַבִּי הָמֵן שִׁירָד דָּבָר יוֹם בִּינְיָמִין²¹ וְאִסּוּר הִי לִבְנֵי לְדָאוּגַ עַל צֹרֵד יוֹם הַמָּחֶר, וְהֵם יִהְיֶה אִתָּה²².

15) הערת ר"ק אדמו"ר שליט"א: "כבר" (יש) שכפי הנראה נכתב עוד בהי"ק רבנו (הק) איתא: אצבע אף תחוש מולל מרגיש כמו אצבע, כך.

(16) שרליטה, ב.
(17) כ"ק ארבור"ד שיל"מ"א תלוד שומאמר כפי שדנפס (נספך בורה יודשלים"ס"י קכ) מסתיים בחיבורת "ורחמ"י אבל כנתי"א אותא "ורחמנשכ"י יכ"י" (כלל ר"ח), ומוסרין: "ור"ל" (במאמר תה"ל באה הערת כ"ק ארליש על התחבורת "ורחמ"י: "בנתי"א שכן: רחמנשכ"ל יכ"י, ור"ל"א).

18) לקח"ת שורש"ך לב, ד. לר, א.
19) ראה לקח"ש לישע"י בן, יט.
20) ראה לקח"ת עקב יד, א.
21) בשלה"ת טו, ד.
22) עד כאן נמצא, המכיל.

מדרו זה מוקדש לעלווי נשמת פאולין דרת בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' דחמ"ש, ז' סיון ה'תש"ס
ולעז אורי, אהרן ויאל בן יוסף אר"י לייב – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשנ"ב

ולכות משפחתם שידיו

צוריליםם ליעת מה מלסטילים

הנחה: "ועד הנחות התמזמים". תרגום: מערכת "המלך"

אע"פ שביצ"ה שגם מוסדות, ולכל אחד-אחד בשגם שיעורי תורה ועניגי הידור בקיום המצוות וכו', אבל עיניי זה זה מאמץ ל"אילי אלקות", להטות בתורה והידור בקיום מצוותי, כפי שהי' בזמן שביהמ"ק ה' רי"ה, עד לאופן ד"כמצוות רצוני", כפי שאדמו"ר האמצעי מאריך בזה."

– התגלגל לחושך הגלות, לכן נראה לו שזה שהוא לומד תורה בגייעה ומקיים מצוות בהדיר – זהו תכלית השלימות שהוא יכול להגיע אלי'!

אמרת תורת אמת: עליך לדעת, שהשמה שלך היא "חלק אקראי ממערך ממש"2, עם כל הפירדוקים שב"ממש"3, וכאשר אתה לומד תורה הרי זה צריך להיות "דברי כאש"4 באופן הנגלה לעיני בשר, וע"ז קיום המצוות שלך צריך להיות "כמצות רצוני". והטעם שזה לא יכול להעשות כד, כיצד שחושך המלות מבלבל, "חושך נכסה ארץ"5, במילא חסד בהשלמות של הדומים, צומח, חי ומדבר, שזהו דבר שאנו תלוי ברצון האדם – לכן הוא לא יכול לקיים את המצוות "כמצות רצוני".

ונצרכים לדעת מה שמפסידים ר"ל – מפסידים גלויי אלקות שה' בזמן שביט המקדש ה' קיים, שזו ה' גלוי לעיני בשר, ועד כדי כך ש'עשורה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש⁶, וחלקם היו בכל ירושלים!

אמנם גם היום כאשר יוצאים לרחוב רואים את נסיך ה' וחסידי ה', אין שהא "זן את העולם כולו בטובו בחן בחסד וברחמים" (שאת-זה אומרים הרי ע"פ תורה בברכת המזון בסעודה של חול) – אך אעפ"כ, צריכים בשעת מעשה לזכור, כיצד הרי מעמדו וכיצד הרי מעמד ומצד זקנו בזמן שבית-המקדש הרי קיים!

במללא, כשרואים לאיזה שפלות "נפילנו" בגלות, אזי, כאשר אומרים בתנפלה "את צמח דוד עבד מלחה הצמחה", אומרים זאת עם כל ה"סטורעים", כיון שמרנגושים כיצד ה" פעם, או עכ"פ ישרה ידיעה בשכל, מאחר ושמעו אודות זה – "שאל אבד יגמד זקנד ויאמור לך", "אבל באופן שזה חדד בהם – במללא **זונקום** את התפלה, אף שהיא תפלה "בלחש", וצונקום לא רק בלל שזה נוסח נוסח שקבעו אנשי כנסת המדולה (שעל האדם לבקש את צרכי מהקב"ה), אלא כיון שמרנגושים את הצורך והחסרון, שזה חסר!

וזה חסר בפואן כזה שראים שה' ירה, "מהרה תצמח", כיון שבשם האלה האמתית (תרגום פשוט משיחתו) ה' תצמח"ה - וראו כל אשר הרשלימה תבוא באג קדם, ירה, באג אחד מקדם יותר ה' וגולה כבוד ה' וראו כל אשר יחדיו כי ה' ירבו".

- (1) תת"ר ר"פ ויתר (צ"ה, א. ענ, פ"ד).
 (2) תנא ר"פ (ע"פ אבות לא, א).
 (3) ראה "השם יום" כ"ג מ"א, ב.
 (4) ע"ל חז"ר. רש"י על חז"ר. לקטת פ"ל ל"ח. ל"ח. ל"ח.
 (5) רש"י על חז"ר. רש"י על חז"ר. רש"י על חז"ר.
 (6) אבות פ"ה מ"ה.
 (7) האזינו לב, ז.
 (8) רש"י על חז"ר. רש"י על חז"ר. רש"י על חז"ר.

והתנועה זו צ"ל בדרך הטבע, חיינו, שאין צורך להגניע לנס גלוי, ואפילו לא לנס נסתר –
.. והעיקר – שעל-דרך-זה הוא גם בנוגע להקב"ה ובני ישראל (הנקודאים איש ואשה)

זכר ונקבה), שנעשה "נצחוני בני נצחוני"!

ובאופן ד"קו"ב"ה חייך ואמר נצחוני בנ", והייתי, שכששואלים במה מתעסק הק"ב"ה - המענה על כך הוא, שהתעסקותו היחידה היא "קו"ב"ה חייך", שהוא נמצא בשמחה הכי גדולה, בתהאם למדל הענין ד"קו"ב"ה חייך"!

והסיבה לשמחה זו היא "צפחוני בני נצחוני" – נצחון הבנים לאחר שהיו בגלות זמן ארוך כל"כ, ועד שהתורה אומרת שכב "כלו כל הקיצי", כולל כל העוננים והפסטים שבדבר!

העיקר – שתניק ומד נגשרה ה"חיוך" בכא"ו משראל – עוד בתשעי בתשרי, ולא מניחים לחרות זאת ה"ל לכמה זמן, אלא דוקא בתשעי בתשרי דשנת "הי" תהא נפלאה ב"ה, וי'נפלאות בב"ה, כולל גם שאר כל החמזים שבדבר,

ותממלא אקן צורד ברמוזים, מכיון שכל א' "מראה באצבעו ואומר זה" – הנה בא כבר משיח צדקנו, ומיד נפתחת הרלתו והוא נכנס "גליקד עפענט זיך די טיר און ער גייט אריין"), ואתו – כל המלאכים וכל הממלאים של מעלה, ועאכ"כ "ידד מלכא (משיחא)" שהא "ה'עלסער זיידע" של משיח, שענינו נמשך ומתגלה הן ב"גאטל ראשון" – משה רבנו, והן ב"גאטל אחרון" – משיח צדקנו. ועם כל אלה באים בודאי כל "ישראל" ו"קרב"ה"...

... ועוד ועיקר – שהמשך הסעודה יה' בבית המקדש השלישי, ובנוסף – בקדש הקדשים שבו, שזו המקום שבו היתה אכילת הכהנים, ואדרבה – בקדש הקדשים הוא עיקר האכילה שלהם.

ורמכ"ש וק"ץ מזה שמצינו שזמן מזה המלכות, היו כהנים שחיו בכל עניניהם – והוא באכילה ושת"ו והן בשאר הענינים המשמיים – בקדש הקדשים דקדא, שזהו א' הטעמים על זה שקדש הקדשים נקרא אז בתיבת בשם "חדר המטות".

.. ועוד והוא העיקר: מכיון שעגונים של עש"ת בכלל – ובמיוחד בעמנו כבר בתשיעי בתשרי – הוא, תשובה עילאה, הקשורה במיוחד עם לימוד התורה -

נזכה תיכף ומיד לגילוי ה"תורה חדשה מאתי תצא", כיון שההוראה הראשונה של הקב"ה בתורתו היא – שהגאולה מוכרחת לבוא תיכף ומיד ממשי!

וילא עינבן אפֿילו כהרף עינ, אלא תבֿק וּמַד מַמֵּשׁ – עוּד לִפְנֵי הַמֶּשֶׁךְ הַתּוֹרְדֵנִי וְהַיָּד, וְלֵאמֹר לִי קוּדֵם הַתְּחַלֶּת הַסֵּעֲדוֹת – זִכְרִים לַאֲלוֹהַּ הָאֱמִיתִי וְהַשְׁלִימָה, הִינֵנּוּ, שֶׁהִיא אֲלוֹהַּ בְּאוֹפֵן דַּמּוּת לַאֲמִיתָתָהּ, וּבְאוֹפֵן דִּשְׁלִמוּת,

וממלא נמצאים כלנו יחד, "נעדרנו ובקנינו". בנינו ובנונונו" – יאור עם עניי
שמיא" – בארצנו הקדושה, וידידשולים עיר הקדש, ובית המקדש השלישי,
"מקדש אדני- כונו יד", ושם מוא – ממשלים בסעודות ב"חדד המטות", דקא על קדש
הקדשים, כפשוטו הכתובים! .
(לפני עשית מברכת עור יוס הכפורים אורי תפלת מנוח ה'תש"ב - בלתי מנוח)

מיד נפתחת הדלת ומשיח צדקנו נכנס...

.. מכיון שמשיח צדקנו ביא עוד בתשיעי בתשרי בשנת תשנ"ב – הרי תשתנה ההלכה בתורה בנוגע להנהגה ביה"כ.

ובדומות יוה"כ בחנוכה בית ראשון, שההלכה היתה שצריך להיות הענין דאכליה ושת" בדור"כ – כמו-כן נמשך מייח"כ החוה ביח"כ זה,

דמכיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא", ועאכ"כ בעמדתו בזמן ד"עת רצון" דתשיעי בתשרי, שאז דאי הצפ" והגעגועים לביאת משיח צדקנו הם בחד שאת ויתר עז – זכים לגאולה האמיתית והשלמה תיפק ומיון

ובאו מיתוסף – בעמדתו לאחר כל חודש אלול, "אני לדודי ודודי לי", אשר, מתי נכח במלבי, בחד שאת ובחד עז ובדיוק – ש"אני לדודי", ומתי נכח בגלוי ש"דודי לי" – הרי זה דוקא במעמד ומצב דהגאולה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו...

וכאמור, זכים לזה בתשיעי בתשרי זה עוד לפני אכילת הסעודות דתשיעי בתשרי. כיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא" כולל גם את הפירוש "אחכה לו שיבוא בכל יום", ד"בכל יום" פירשו כללולתו של היום – בכל רגע מהיום החל מהרגע הראשון שבו.

.. וכל זה מיתוסף גם מצד המקום – שנמצאים עתה בבית הכנסת ובבית המדרש, ובבית של מעשים טובים.

ובראשית יתירה בזמן זה, עשיית, שכן, זהו ענינו של יהודי בעשיית – להחיות במעשים טובים, ובמיוחד בתנינה צדקה לזולת.

ובהוספה – שבעשיית במיוחד לא מסתפקים בתנינה צדקה באופן ד"אי אתה מצוה עליי לעשר", מכיון שהצדקה בימים אלו היא בדומת (וקשורה עם) סיפוק הצרכים ד"ה, שאז הצרכים הם לא סתם לחם וסתם בשר, אלא לחם דגים ובשר מעין דלעת"ל, ובלשון הכתוב "אכלו משמנים ושנתו ממתקים". כי קודש היום לאדוננו.

ומכיון שטעם הדבר הוא "קודש היום", הרי מובן, שכן הוא – ועל אחת כמה וכמה – בנוגע ליוה"כ שקדשתו גדולה מקדשת ר"ה – הקדושה ד"אחת בשנה", ולכן הצדקה דעשיית היא, שממצאים את רצונו של כל יהודי עד לאופן ד"אתה מחייב לעשר".

וענין זה הוא בחד שאת וחד עז בנוגע להקב"ה – שהוא ממלא את רצונו של כא"א מישאל, אנשים נשים וטף, שלאמיתתו של דבר – הרי אפילו כשהם חושבים מדברים ועושים בענינים אחרים – רצונם הפנימי והאמיתי שבו הם מנוחים, הוא (כפסדק-דין חמב"ם הידעי), קיום רצון הקב"ה;

וחרי רצון הקב"ה הוא, כפי שגילה בתורתו (ונשיא דורנו הכריז זאת) – שכבר "כלו כל הקציעין"; ויתירה מזו – ישנו כבר גם הענין ד"עמדו הן כולכם", ובאופן של שלמות;

חדר החירי שחדר עדיין הוא – עצם התנועה דהציאה מן המלות אל הגאולה, שצרכה להיות תיפק ומיד כהרף עין...

"לא ימיש מתוך האוהל" – מבית הכנסת זה

כאשר שואלים יהודי שנמצא בגלות, הן אלה שנמצאים בארצות הגולה, והן אלה שנמצאים בארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, בסמיכות לכותל המערבי, מהו ה"זס" שמצפה ונשתוקק אליו, יענה מיד בפשטות: נס דגאולה האמיתית והשלמה!

בלשון הידוע – שבעמדה ומה קהילות מיישראל נוחמים לאמרו גם בדיבור, ואלה שאינם נוחמים לאמרו בדיבור, ה"ז במחשבתם – "אחכה לו בכל יום שיבוא", ועאכ"כ **בזמן סגולה**, כבבדן-דין, שנה שה"ת שלח הוא "תהא שנת נסים", החל מנס הגאולה.

וניש להוסיף, שבענין ה"זכים" נכלל גם זה ש"לא ינסו במציאות ממש באור ה' הגולה כ"י" – במכ"ש וק"י מתורת הבעש"ט בנוגע לעבודת התפלה שבכל יום, ש"זהו חסד גדול מהש"ת שאדם חי אחר התפלה, שלפ"י **דרך הטבע** ה"י לו למות כ"י", היינו, שזה שנשאר חי אחר התפלה ה"ע של "זס"ל.

ומעלה נוספת גם מצד **המקום** – בית-הכנסת ובית-המדרש, בית שמולין בו תורה ותפלה והחלטות טובות על גמ"ח, ביתו של ל"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר, ב' שמותיו קשורים עם הגאולה (כמדובר כמ"פ), ומובן, שכל עניניו הם בהדגשה יתירה בבית שבו התפלל למד ועבד עבודתו במשך עשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, ו"קדושה אינה זהה ממקומה", ועוד ועיקר – שכוין שזהו ביתו של הקב"ה, הרי בדאי ש"ל"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו (ביחד עם כל הצדיקים) נמצא באותו מקום שבו נמצא הקב"ה, כמוכן מהתנהגות יהושע, "יהושע בו נון נגר לא ימיש מתוך האוהל", שבדאי למד זה מהתנהגות משה רבו, להמצא תמיד באותו מקום שבו נמצא הקב"ה, ובפרט מצד הביטול דמשה – "ונחנו מה", שכל מציאותו אינה אלא "סימן" על המציאות דלמעלה.

נשמה בגוף באופן נצח

.. מובן וגם פשוט, שיבחינו אלה, לאחריו כל מה שעברו במשך הדורות שלפנ"ז ויצאו די-חובת כל הענינים הבלתי-רצויים (כמובא גם בדרושי אדמו"ר האמצעי), אין עוד ענינים של ירידה כ"י (כולל גם שלילת הענין ד"מאן דנפיל מדרג' איקרי כו"י), ובמלא, ישנה מציאות של משה – "גואל ראשון הוא גואל אחרון" – **נשמה בגוף** באופן נצח.

ועוד"ו בנוגע למ"ש בסוף פרשת שבע"ז כי מנחם תראה את הארץ ושמה לא תבוא" – **שעכשי** יכנס משה רבינו לארץ, ולא עוד, אלא, שנופל כן בכל אנשי הדור, כדאיתא במד"ז"ל בנוגע לדורו של משה שישו בו יחד עמו.

ולענין גם ממה שנאמר במזמור "לכו רננה" שאומרים בקבלת שבת: "ארבעים שנה אקטו בדר ג", דור המדבר, שגם הם שונו וינסו לארץ ישראל, ומתוך שמחה וטוב לבב, באופן ד"לכו **רננה**", החל מניגון של שמחה שנגנו עתה, נמנו עם תיבתו, עד ליגון שלמלעלה מתעבות, עד ל"קלא פלימא" (ע"ד ובדומת הענין דתקיעת שופר).

(תשיחת ש"פ ואינו, שבת שובה ה"תש"ו – בבתי מנוח)